

POSJETI ▶

mladi.adventisti.hr

I BUDI U TIJEKU DOGAĐANJA!

RIJEČ
UREDNIKA

ISPRAVLJANJE PREDRASUDA

Ne znam jeste li ikada bili potpuno u krivu o nekome ili nečemu? Sjećam se da sam kao dijete odbijao kušati maslinovo ulje jer mi se iz nekoga nepoznatog razloga nije sviđalo. Smiješno je što ga do tada nisam kušao pa nisam mogao znati volim li ga ili ne. Možete zamisliti kolika je radost bila kad sam ga na kraju kušao i shvatio da je zapravo jako ukusno! Ovo je samo jedan od primjera kako svi mi u životu imamo razna vlastita mišljenja ili predrasude o nečemu (ili nekome) koje nas sputavaju da u životu kušamo nešto dobro, ukusno i zdravo, kao što je u mojem slučaju bilo s maslinovim uljem.

Nažalost, danas ljudi često imaju predrasude o Bogu — o tome tko je i kakav je On, a da Mu nisu dali priliku da se sâm predstavi. Na samom početku ovog broja *Odjeka* moći ćete pročitati članak koji će vas potaknuti na razmišljanje i dati vam "alat" s kojim ćete moći ispraviti predrasude koje mi ili ljudi oko nas možda imaju o Bogu. Osim tog poučnog članka, moći ćete čitati na koje nas je načine Bog blagoslovio u posljednja dva mjeseca kroz razne aktivnosti što su ih ostvarili djeca i mladi.

Alen Hadžiefendić

Ana Ivanković

KRIVO SHVAĆEN ON

Postoji jedna stvar u životu koju mrzim. Možda su to preteške riječi za početak. Postoji jedna stvar u životu koju zaista jako ne volim. Eto, malo bolje. Možda se i vama dogodilo, baš kao i meni, da netko ponovi vaše riječi i iskoristi ih u sasvim drugom kontekstu. Ili, slično tome, kad netko prepriča što si rekao ili učinio, ali taj događaj ispriča iz svoje toliko subjektivne perspektive da ni ti sâm ne bi prepoznao da se u toj priči zapravo radi o tebi. To su nerijetke situacije kad "slušamo" jedni o drugima, možda se čak i površno poznamo, ali brzo i olako uzimamo za pravo postati Drago Ćosić — najpoznatiji hrvatski komentator. On je komentirao sportske utakmice, a mi s jednakim žarom kao on često komentiramo naše međusobne utakmice života.

Ne brinite, neću ovaj ograničen i vrijedan prostor prisvojiti kako bih istresala svoje frustracije i boli; samo sam vas htjela podsjetiti na taj neugodan osjećaj. Možda su vaš um na tren preplavile neke nepravde, neke žrtve, neke nepostojeće i nerealne konstrukcije i priče, neka zlorporaba vašeg postojanja, potpuno promašena tumačenja naših riječi, djela i karaktera.

“To nisam ja!” bile su riječi moje učenice dok se u suzama branila od niza optužbi koje su upućivale da je radila, konzumirala i govorila nešto što nije trebala. I zaista, to nije bila ona. Tog je osim nje same bila svjesna samo iznimno mala skupina ljudi koja je s njom provodila puno vremena i koja ju je jako dobro poznavala. Čast mi je i radost što sam i ja bila dio tih odabranih. I tada, dok je grcala i polako već hiperventilirala od uznemirenosti, mogla sam je umiriti jednostavnom potvrdom: Da, to nisi ti. Ti si nešto drugo, nešto puno bolje, vrednije, voljenije i smislenije. To si ti!

Kako je bilo jednostavno umiriti oluju emocija taj put. Kako i mene samu umiri pomisao na one ljude u životu koji me istinski poznaju i koji me vole. Oni koji znaju moju stranu svake priče, koji znaju što sam htjela i što nisam htjela. Koji znaju kako dišem i koji svjedoče mojem postojanju bez dodavanja i oduzimanja, jasno i istinito. Oni su moji i ja sam njihova.

Ovo neće biti ni trenuci veličanja njih, ovim sam samo htjela da se i vi sjetite svojih ljudi. Onih koji su vas čuli kad ste im nešto govorili, koji su vas vidjeli i istinski doživjeli. Htjela sam da se sjetite koliko je to lijep osjećaj i koliko je to bitno. Ima li život uopće smisla bez tih pojedinaca? Kad bismo cijeli život u svakoj prigodi prošli neshvaćeno, čemu takav život?

Sad kad ste u nekoliko minuta prešli iz gorčine u slatkoću, i kad ste iznijeli na površinu svog uma i bol i radost, kad su vam doživljaji blizu a scene gotovo opipljive... Odgovorite samima sebi: U kojoj ste ulozi? U ulozi žrtve, počinitelja nekog ružnog djela, ili u ulozi onog koji pomaže? Jeste li u svojim glavama u tim sjećanjima u ulozi onoga čija je priča krivo ispričana, onoga koji je krivo ispričao nečiju priču, ili onoga koji se zauzeo za bližnjeg i odlučio ga istinski upoznati i shvatiti.

Vjerujem da je većina u prvoj ulozi. Takva smo bića, sami smo sebi u središtu, i iz čijih ćemo očiju promatrati život ako ne iz vlastitih... Ali u ovom štitu vas pozivam da nakratko pomaknete sebe samog iz tog središta i dopustite da Bog sjedne na taj stolac pod reflektor te da ima svojih pet minuta slave u našim životima. Danas je On u središtu naše pozornosti, našeg promišljanja i doživljavanja.

Mrzila sam takve trenutke koje sam vam opisala na početku, kad su mi se dogodili, ali još sam više zamrzila trenutke u kojima sam vidjela da se to radi i Njemu, a najviše sam zamrzila trenutke u kojima sam vidjela da Mu to radim ja.

Pričam o Njemu, a mislim na sebe, slušam što mi govori samo razmišljajući što ću ja odgovoriti, prepričavam neke svoje zamisli, dojmove Njegovog djelovanja u mojem životu kao da znam o čemu govorim. Raščlanjujem Njegove postupke kao da se moj um može mjeriti s Njegovim.

U glavi mi odzvanja uplakani uzvik moje učenice: “To nisam ja!” Razmišljam koliko bi puta Bog u suzama viknuo: “To nisam ja!” — slušajući i gledajući mene i moje riječi. I to me jako boli.

Naš Bog je ostavio Pismo. Ostavio nam je svoje riječi, svoje misli koje su stranice i stranice Njega samog. Htio nam je ispričati sve što je bilo od početka priče do samoga kraja, doslovno. To je kao kad se dopisuješ s nekim tko ti se sviđa. Poruke koje ti pristižu čitaš s posebnom pozornošću,

oduševljenjem i velikim zanimanjem. Možda neku poruku pročitaš i više puta, a neke dijelove možda podijeliš s najboljim prijateljem ili prijateljicom.

Ne znam rade li to i dečki u srednjoj školi, no s vremena na vrijeme znalo se dogoditi da neka od nas djevojaka koje smo se stalno zajedno družile primi poruku od drage osobe čiji joj sadržaj nije sasvim jasan. Tad bi ona to podijelila sa skupinom “pouzdanih” analitički nastrojenih mudrih tinejdžerskih glava, i krenulo bi studiozno proučavanje s ciljem da se protumači što je pisac želio reći. Bilo je tu nekoliko tehnika: iščitavanje šireg konteksta (čitanje poruka koje su prethodile i poruka koje su uslijedile), pokušaji sinteze doživljaja iz svakodnevice s porukom (“A kak’ je reagirao kad ste se vidjeli?”), promišljanje o pošiljateljevom karakteru i običajima koji su nam poznati (“Ma on to samo tako kaže”, “On se uvijek tako izrazi kad je u žurbi” ili “Ovo mi ne liči na njega”). Kad nismo mogle doći do zadovoljavajućeg tumačenja, moralo bi slijediti ono najstrašnije: telefonski poziv. Telefonski poziv znači da primatelj poruke ZOVE pošiljatelja i moli da mu se razjasni ton i sadržaj poruke. To je bilo prepušteno onim najhrabriji... i najzaljubljenijima.

S porukom (Pismom ili Biblijom) koju nam Bog šalje nije velika razlika. Ona nam pristiže jer Mu se sviđamo i htio bi da se bolje upoznamo s Njim. Bog bi htio imati dublji odnos s tobom, htio bi ti izraziti koliko te voli i volio bi ti pomoći. Sve ti je napisao i htio bi da se potrudiš shvatiti što je zaista htio reći. Značilo bi Mu kad bi Ga istinski doživio. Nemoj se praviti da si Njegov prijatelj ako Ga ne poznaješ. Odvoji vrijeme za Njega i Njegovu Riječ i dopusti da za tvoj život On može s radošću uzviknuti: “To sam ja!”

“Bog želi istinski odnos s nama — ne onaj koji se temelji na našim zamislima o tome tko je On, već na temelju toga tko je On zapravo. Umjesto da izrezbarimo neki statički simbol našeg poimanja Boga i nametnemo Mu sve osobine koje smatramo prikladnima, Bog želi da Ga osobno upoznamo, dok nam se On otkriva kroz svoju Riječ.” (*Inverse Bible Study Guide*)

A ovo je život vječni: da upoznaju tebe, jedinoga istinskog Boga, i koga si poslao — Isusa Krista.

(Ivan 17,3)

RAZIGRANA

CRKVA

po drugi put

Na drugom događaju razigrane crkve u Zagrebu, na kojemu je cijelo bogoslužje, s puno pjesama, radosti i priča prilagođeno djeci, u subotu 16. ožujka okupilo se otprilike četrdesetero djece i slavilo Boga. Tu subotu poslijepodne djeca su uživala u zajedništvu, proslavljanju Boga i radionicama prepunim veselja. I ovoga puta je djecu prije početka bogoslužja dočekaao *facepainting* tim, koji je bojama ukrašavao njihova lica.

Svi zajedno započeli smo bogoslužje pjesmama kojima smo slavili Boga. Tema tog bogoslužja bio je biblijski izvještaj o Josipu. Mladi crkve Zagreb 2 su na živahan i zanimljiv način pripremili i predstavili djeci igrokaz o Josipovom životu. Djeca su pažljivo slušala i upamtila pouku da je sve u Božjoj ruci. Unatoč brojnim nedaćama kroz koje je Josip prolazio, njegovo povjerenje u Boga je njemu i njegovoj velikoj obitelji pomoglo da se izbore kroz sve loše dane.

Nakon sadržaja u glavnoj crkvenoj dvorani, djeca su se s roditeljima uputila u pomoćne crkvene prostorije, u kojima su ih čekale kreativne radionice kroz koje su na još jedan način povezali Josipov život s temama radionica kroz koje su prolazili. Bilo je tu svega zanimljivog i šarenog za malene ručice: od izrade bunara pomoću drvenih štapića, ukrašavanja faraonovog pehara svjetlucavim kamenčićima, izrade magnetića i Josipove haljine, Sunca i Mjeseca od perlica, do izrade Josipa na štapiću. Sve što su djeca izradila ponijela su svojim domovima kako bi ih podsjećalo na njihov radosni susret.

Osim na radionicama, družili su se uz zakusku koja je bila dekorirana prema biblijskom predlošku. Djeca su uživala

u šarenim sendvičima, peharima sa sokom, štapićima povezanim kao žitno klasje, pogačicama u oblicima Mjeseca i zvijezda, pa sve do šarene torte u obrisima Josipove haljine.

U priređivanju tako sadržajno bogatog događaja proveli smo puno sati, ali kad smo vidjeli radost i osmijeh na dječjim licima na tom druženju, priliku u kojoj smo svi zajedno zahvaljivali i proslavljali Boga, odaziv djece te kako se već unaprijed vesele takvom novom susretu, zahvaljivali smo Bogu na svemu i veselili se budućim razigranim druženjima na kojima ćemo kroz nove biblijske izvještaje naučiti još više o Bogu i Njegovoj ljubavi prema nama.

Vladana Kovačević

Sabor mladih u U FELLBACHU u Njemačkoj

“Ja sam Božje dijete!” — poruka je sa sabora mladih u Fellbachu, u Stuttgartu, održanom 23. ožujka, na kojemu je govornik bio pastor Dario Kovačević iz Zagreba. Iako je sabor održan u subotu, druženje je trajalo cijeli vikend, a u svemu su sudjelovali i mladi iz Hrvatske. Putovanje u Njemačku organizirao je Evan Leo Malašić, vođa mladeži crkve Zagreb 1, koji se pobrinuo da svi uživaju u slavljenju Boga. Pjesme, igre, duhovni razgovori i ukusna hrana — sve to je bilo dio tog blagoslovljenog vikenda.

Pastor Kovačević govorio je o tome kakvi trebamo biti kao Božja djeca. Objasnio je da u sve što radimo moramo uložiti veliki trud, jer ljudi kroz nas upoznaju Boga. Ako budemo uvijek davali sve od sebe, Bog će se pobrinuti da postanemo uspješni. No, ne smijemo pustiti da nas uspjeh učini oholima, jer sve što imamo i što smo postigli dolazi od Boga.

Na poslijepodnevnom bogoslužju je zbor mladih iz Hrvatske otpjevao pjesmu “Bogu pružam ruke”, a neki od njih su s mladima iz Njemačke na jutarnjem bogoslužju otpjevali pjesmu “Tvoj sam”. Na kraju sabora svi su znali da su Božja djeca i da ih On neizmjereno voli i vodi. Otkrili su da je provoditi vrijeme s Bogom veliki blagoslov, a posebno kad to radimo uz našu braću i sestre.

NOGOMETNI TURNIR U MARUŠEVVCU 2024.

Kažu da sve što je lijepo kratko traje. Vjerujem kako je to bio slučaj i s vikendom 22. do 24. ožujka 2024., kad se održalo već tradicionalno malonogometno natjecanje ili turnir u dvorani Osnovne škole u Cestici. Ali taj vikend nije bio odvojen samo za nogomet, nego i za Biblijsku konferenciju koja se u subotu održala u Maruševcu s gostom govornikom, profesorom i pastorom Rankom Stefanovićem. On je iznosio važne teme iz Biblije koje se tiču grijeha i spasenja, te smo u tom tonu proveli subotnje prijepodneвно i poslijepodneвно bogoslužje. Velika crkvena dvorana bila je puna vjernika koji su došli samo na bogoslužje, ali i ljudi iz nogometnih momčadi koji su došli na cijeli vikend. Nakon noći predviđenoj za odmor, igrači, navijači, organizatori i suci su se uputili do dvorane u kojoj ih je čekao cijeli dan zabave, druženja i nogometa. Na turniru je sudjelovalo dvanaest momčadi koje su bile iz Hrvatske, Slovenije, Srbije te Crne Gore. Turnir je započeo kratkom duhovnom porukom koju je imao Leon Đurin, te molitvom pastora Danila Zelenkapića iz Beograda. Cijeli dan je prošao u natjecateljskom ritmu, i dok se na igralištu vodila borba za rezultat, na tribinama je vladalo prijateljsko ozračje u kojem su svi uživali. Nakon puno borbe, neizvjesnosti i iznenađenja, prvo mjesto je osvojila momčad Krško iz Slovenije, koja je u finalu svladala momčad Valhalla iz Maruševca. Za treće mjesto su se borile momčadi Forza i Teološki fakultet Beograd, a pehar je na kraju pošao putem Beograda. Momčad Senovo je osvojila nagradu za FairPlay. Nagradu za najboljeg golmana osvojio je golman Budickog Mihej Vudrak, dok je nagradu za najboljeg igrača turnira osvojio Danijel Mihajlović sa Teološkog fakulteta Beograd. Najbolji strijelac turnira je bio mladi srednjoškolac Jurica Bukovec iz Valhalle, koji je zabio sveukupno jedanaest golova. Nakon natjecanja ostale su nam lijepe uspomene i nova prijateljstva.

Zahvaljujemo se Jadranskoj uniji konferencija, Hrvatskoj konferenciji, mjesnim crkvama iz Maruševca i Bistre za pruženu novčanu pomoć te Srednjoj školi iz Maruševca za obroke, smještaj i sve što su učinili kako bi taj turnir dobro prošao. Zahvaljujemo i svim sudionicima te sucima koji su obavili vrlo dobar posao. Najviše se zahvaljujemo Bogu koji je omogućio da turnir prođe vrlo dobro i bez većih ozljeda. Kad se slegnu dojmovi, najveći razlog za održavanje natjecanja jest želja da sve privučemo bliže Bogu, pa čak i kroz nešto tako sporedno kao što je nogomet. Apostol Pavao kaže: "Dakle, bilo da jedete, bilo da pijete, bilo da što drugo činite — sve činite na slavu Božju!" (1. Korinćanima 10,31) Neka se i u budućnosti Bog proslavi kroz sve što želimo i činimo.

Trans-European Division

Kornelija Kristina Planinšić

IZVIĐAČI iz Hrvatske na NATJECANJU u Nizozemskoj

Provjera poznavanja Biblije naslovljena *Biblijsko izviđačko iskustvo* održala se u subotu, 13. travnja 2024. godine u Schiedamu, u Nizozemskoj, u organizaciji Transeuropske divizije. Provjeri znanja pristupilo je četrdeset i sedam timova u skupini izviđača od šest do deset godina te šezdeset i četiri tima u skupini od deset do petnaest godina iz raznih država Transeuropske divizije i izvan nje. Hrvatsku su u starijoj skupini predstavljali izviđači iz Kršćanskog izviđačkog društva Ihtus, a u mlađoj izviđači iz Rakova i Lavova.

Oni su još u četvrtak, zajedno sa svojim voditeljima, krenuli kombijima na put u Nizozemsku, te su vrijeme cjelodnevnog putovanja kratili družeći se kroz razgovore i igre. U večernjim satima stigli su u kamp u kojem je za starije timove bio osiguran smještaj u velikim šatorima, a za mlađe u spavaonicama u zgradi kampa. Organizatori su im osim smještaja osigurali i obroke u čijoj su pripremi sudjelovali i sami izviđači.

U petak su imali priliku panoramski obići Rotterdam te razgledati Den Haag. U poslijepodnevним satima obišli su Muzej Corpus, koji se nalazi blizu grada Leidena, u kojemu su prostorije uređene kao da prolazite kroz čovječje tijelo. Tamo su imali priliku pobliže upoznati kako funkcionira ljudsko tijelo, organi i organski sustavi. Nakon edukativnog posjeta muzeju, subotu su dočekali u mjesnoj crkvi u Den Haagu, u kojoj je bilo upriličeno večernje bogoslužje. Izviđači su bili oduševljeni programom i ohrabreni porukom pastora Gabriela Kwayea, vođe mladeži pri Nizozemskoj uniji konferencija.

U subotu ujutro program za mlađu skupinu započeo je u devet sati. Nakon otvorenja započela je provjera poznavanja Knjige o Jošui i Knjige o Sucima, koja je trajala devedeset minuta s odmorom od petnaest minuta. Izviđači su morali odgovoriti na četrdeset i četiri pitanja. Svim sudionicima provjere znanja omogućeno je da im se pitanja čitaju te da na njih odgovaraju na

materinskom jeziku. Provjeri znanja slijedila je kratka propovijed, koju je održao pastor Kwaye, a nakon toga su predstavnicima timova uručene potvrde o sudjelovanju. Tijekom poslijepodneva održala se provjera znanja u starijoj skupini. Program je bio organiziran jednako kao i za mlađu skupinu, osim što je sama provjera trajala sto šezdeset i pet minuta s kraćim odmorom od deset minuta, a odgovaralo se na devedeset pitanja.

Dječja i mladenačka želja za natjecanjima je često ono što izviđače pokreće na sudjelovanje, no ključni cilj *Biblijskog izviđačkog iskustva* uzdiže se iznad natjecateljskog duha, pa su stoga i svi timovi izviđača u obje dobne skupine osvojili prvo, drugo ili treće mjesto, a organizatori su istaknuli tim filipinske crkve iz Londona, koji je za prvo mjesto osvojio sto posto mogućih bodova. Oba naša tima dosegla su treće mjesto.

Organizatori su tom prigodom najavili da će knjige koje će se proučavati u sljedećoj godini dana kao Izviđačko biblijsko iskustvo biti Poslanica Rimljanima i obje Poslanice Korinćanima.

Navečer su slijedile društvene igre na kojima su se izviđači mogli upoznati, razmijeniti kontakte i izviđačke maramice, kako je to običaj na njihovim međunarodnim susretima.

U nedjelju su u ranojutarnjim satima krenuli kući bogatiji za novo duhovno i društveno iskustvo koje će pamtili još dugo vremena. U želji za ponovnim sudjelovanjem na takvom događaju i stjecanju novih biblijskih znanja, izviđači već prave planove za proučavanje navedenih knjiga.

Ihtusi, Rakovi i Lavovi zahvaljuju svima koji su na bilo koji način doprinijeli da se njihovo iskustvo ostvari.

Dino Kovačević

Vikend mladih u Osijeku

Za vikend mladih u Osijeku, od 19. do 21. travnja 2024., mladi su napunili dvoranu mjesne adventističke crkve. Ozračje je bilo ispunjeno zajedništvom i duhovnošću. Glavna misao tog vikenda bili su temelji kršćanske duhovnosti, a na zadovoljstvo svih prisutnih misao je iznio govornik Lehel Nagy-Bata iz Subotice, voditelj Odjela mladih pri Sjevernoj crkvenoj oblasti Jugoistočnoeuropske unije. Dotaknuo je važne teme slobode, nade i predaje Bogu, potičući razmišljanja i razgovore među mladima. Subotnje bogoslužje obilovalo je pjesmama i zanimljivom biblijskom poukom po skupinama. Ostatak dana prošao je u ugodnom druženju, zajedničkom ručku, šetnji i razgovorima. Na kraju cijelog događaja možemo zahvaliti Isusu za sve blagoslove jer, kao što je odjekivala himna tog vikenda: "Najveća radost je kad Isus u mom srcu stanuje..."

Ana Ivančan

Maruševečki TEEN CONNECT

Na Teen Connectu se okupljaju mladi iz raznih mjesta kako bi stekli nova iskustva, međusobno se upoznali i naučili kako hoditi s Bogom u ovom svijetu. Održao se u Maruševcu od 26. do 28. travnja 2024. gdje nas se, po prvi puta u posljednjih nekoliko godina, okupio znatno veći broj. Nas tridesetero i više imali smo priliku slušati govornicu Ivanu Šadek, koja nas je upoznala s temom "Sigurna opasnost: Opasnost s Bogom vs. Sigurnost bez Njega", kroz koju smo uz biblijske i životne primjere na interaktivan način mogli naučiti i shvatiti važnost izlaženja iz vlastitog područja ugođe kako bismo pomogli drugim ljudima u upoznavanju Boga i Njegove dobrote.

Prvoga dana smo se podijelili u skupine i na radionici zajedno opremali pakete s potrepštinama za svakodnevni život, namijenjene osobama u potrebi. Ukrašavali smo ih i na njima ispisivali ohrabrujuće poruke. Nakon bogoslužja i ručka u subotu, imali smo radionicu na kojoj smo se u skupinama natjecali u uspješnosti prikazivanja biblijskih događaja, glumili i smišljali riječi.

Popodnevnom šetnjom u prirodi dodatno smo upoznali ljepotu i prednosti Maruševca. Na društvenoj večeri smo se još više povezali i kroz razne društvene igre učili kako djelovati kao skupina. U nedjelju smo mogli birati u koje radionice bismo htjeli biti uključeni: u govorništvu smo mogli naučiti kako postati dobar govornik kroz različite vježbe i pravom primjenom dinamike i gestikulacije; u ekoskupini su mladi posjetili vjernike te im pomogli očistiti jagode od korova i neželjenih biljaka; na "tehnicu" smo mogli naučiti više o tome kako se snimaju slika i zvuk; na kuhanju, koje je vodila naša govornica, naučili smo kako raditi slasne kuglice. Organizatori su uspješno obogatili sadržaj ovog Teen Connecta, na kojem smo uz zabavu mogli naučiti mnogo toga korisnog. Meni je osobno bilo najbolje na radionicama u nedjelju, kad sam mogla na zabavan i jednostavan način naučiti nešto novo što ću moći nastaviti primjenjivati, uz ohrabrujuću poruku naše govornice koja nas je sve pokrenula i ohrabrila.

Zahvalna sam Bogu na lijepo provedenom, odlično pripremljenom i bogatom vikendu koje će nam ostati u lijepom sjećanju!

